

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB „flyLAL-Lithuanian Airlines”, w likwidacji

Strona pozwana: Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation AS”

Przy udziale: „ŽIA Valda” AB, „VA Reals” AB, Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

Sentencja

- 1) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w ramach powództwa o naprawienie szkody spowodowanej w wyniku zachowań antykonkurencyjnych „miejsce, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” obejmuje – w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym – w szczególności miejsce urzeczywistnienia się utraty dochodu polegającej na utracie sprzedaży, to jest miejsce rynku, na który miały wpływ owe zachowania, i na którym – jak twierdzi osoba poszkodowana – poniosła ona te straty.
- 2) Artykuł 5 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w ramach powództwa o naprawienie szkody spowodowanej w wyniku zachowań antykonkurencyjnych pojęcie „miejsca, gdzie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” może być rozumiane albo jako miejsce zawarcia porozumienia antykonkurencyjnego sprzecznego z art. 101 TFUE, albo jako miejsce, w którym były proponowane i stosowane drapieżne ceny, jeżeli praktyki te stanowiły naruszenie w świetle art. 102 TFUE.
- 3) Artykuł 5 pkt 5 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „spraw[ę] dotyczących sporów wynikających z działalności filii” obejmuje powództwo o odszkodowanie z tytułu szkody, jaka miała zostać spowodowana wskutek nadużycia pozycji dominującej polegającego na stosowaniu drapieżnych cen, w przypadku gdy filia przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą uczestniczyła w rzeczywisty i istotny sposób w tej praktyce stanowiącej nadużycie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – NN A/S / Skatteministeriet

(Sprawa C-28/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Podatek dochodowy od osób prawnych – Krajowe uregulowanie podatkowe uzależniające przeniesienie strat poniesionych przez znajdujący się na terytorium krajowym stały zakład spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim na spółkę będącą rezydentem, należąca do tej samej grupy, od warunku dotyczącego niemożliwości wykorzystania strat na potrzeby zagranicznego podatku)

(2018/C 301/06)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NN A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie sprzeciwia się on przepisom krajowym, takim jak omawiane w postępowaniu głównym, na podstawie których będącym rezydentami spółkom grupy zezwala się na odliczenie od ich zintegrowanego wyniku finansowego strat będącego rezydentem stałego zakładu spółki zależnej niebędącej rezydentem tej grupy jedynie w przypadku, w którym przepisy znajdujące zastosowanie w państwie członkowskim, w którym owa spółka zależna ma swoją siedzibę, nie pozwalają na odliczenie tych strat od wyniku finansowego tej spółki, jeżeli stosowanie tych przepisów jest powiązane ze stosowaniem konwencji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania zezwalającej w tym ostatnim państwie członkowskim na odliczenie od podatku dochodowego należnego od spółki zależnej kwoty odpowiadającej podatkowi zapłaconemu w państwie członkowskim, na terytorium którego ów stały zakład jest położony, z tytułu działalności tego zakładu. Niemniej jednak art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on takim przepisom, jeżeli ich stosowanie skutkuje pozbawieniem tej grupy wszelkiej rzeczywistej możliwości odliczenia wspomnianych strat od jej zintegrowanego wyniku finansowego, podczas gdy zaliczenie tych samych strat na poczet wyniku finansowego spółki zależnej jest niemożliwe w państwie członkowskim, na terytorium którego ma ona swoją siedzibę, czego weryfikacja należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 18.04.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 lipca 2018 r. – Liam Jenkinson / Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Eulex Kosowo

(Sprawa C-43/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Klauzula arbitrażowa – Personel misji międzynarodowych Unii Europejskiej – Jurysdykcja w sporach dotyczących umów o pracę – Kolejne umowy o pracę na czas określony – Klauzule arbitrażowe wskazujące w ostatniej umowie jurysdykcję sądów Unii a w umowach wcześniejszych jurysdykcję sądów w Brukseli (Belgia) – Decyzja w sprawie nieprzedłużenia ostatniej umowy – Żądanie przekształcenia wszystkich stosunków umownych w „umowę o pracę na czas nieokreślony” – Żądania odszkodowania za stanowiące nadużycie rozwiązanie stosunku pracy – Uwzględnienie stosunków umownych sprzed ostatniej umowy – Właściwość Sądu Unii Europejskiej)

(2018/C 301/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Liam Jenkinson (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro i M. Bishop, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo G. Gattinara, L. Radu Bouyon i S. Bartelt, pełnomocnicy, następnie G. Gattinara, A. Aresu i Radu Bouyon, pełnomocnicy), Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt, R. Spac i E. Orgován, pełnomocnicy), Eulex Kosowo (przedstawiciele: adwokat M. Vicente Hernandez, a następnie adwokat E. Raoult)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 listopada 2016 r., Jenkinson/Rada i in. (T-602/15, EU:T:2016:660), zostaje uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.